

Wie schrijft die blijft...

Op de koffie bij Annie Teetaert

Naar aanleiding van het verschijnen van haar tweede boek over Heist (eerste boek: Heist, 300 jaar geschiedenis van de visserij en het toerisme verschenen in 2006 en uitverkocht) maakten we een afspraak bij de Heistse schrijfster Annie Teetaert in haar knusse woning in de Pannenstraat

Zijn de Teetaerts rasechte Heistenaars ?

De meeste Teetaerts zijn te vinden in de streek van Roeselare maar in de poortersboeken van Brugge vinden we in de 15de eeuw reeds Teetaerts terug. Het oudste wat we terug gevonden hebben is een TESTART uit Arras in Frankrijk en vermoedelijk zijn we uit die streek afkomstig.

Hoe ben je er toe gekomen om dit allemaal op te zoeken ?

Mijn oudste zus Marie-Louise was begonnen aan het samenstellen van onze stamboom maar ze had een hulplijn nodig en dat was ik. Zij woont in Kortrijk en de meeste informatie over onze familie bevindt zich in het Rijksarchief te Brugge dus was het aangewezen dat ik die korte verplaatsingen deed. Bij de opzoekingen werd ik trouwens steeds vriendelijk geholpen door het personeel waarvoor bij deze mijn dank ! Het ontcijferen van de oude akten uit de parochieregisters bleek niet evident.

Heb je ook een idee wat de naam Teetaert betekent ?

Uiteraard was ik daar ook nieuwsgierig naar en heb ik dit opgezocht. In mijn vorig boek geef ik dan ook uitvoerig uitleg daarover. De naam zou afkomstig zijn uit Frankrijk waar men in het oude Frans spreekt over een testard, testart en titard. Dit verwijst naar têtù wat staat voor koppigaard... en dat is wel een familietrekje. De naam komt onder veel verbasterde vormen voor: Testaert, Testart (in Arras en Namur en Artois), Testar, Testars (in Henegouwen), Tiestaert, Tiestart (in Doornik en Ath), Thitar, Theetaert, Tiestarde (in Bergen)...

De oudste sporen in direct verband met onze stamboom heb ik teruggevonden in de parochieregisters van Torhout begin 17de eeuw.

Maar hoe zijn jullie uiteindelijk in Heist verzeild geraakt ?

Mijn grootouders Teetaert Pieter die gehuwd was met Louisa Devos woonden in Ramskapelle in een huisje juist naast de kerk.

Vader als soldaat (1926)

Het gezin werd “gezegend” met negen kinderen waarvan mijn vader Frans de jongste was. Hij maakte als jongeman kennis met de Heistse Marie-Jeanne Vantorre (van de Grauwens) en bij hun huwelijk vestigden ze zich in Heist.

Meer bepaald gingen ze inwonen bij de toenmalige vroedvrouw Sophie Dyserinck en haar man Pieter Vantorre (van Kippens) die woonachtig waren in de Vlamingstraat.

Wij woonden naast café Blankenberge (later café Camping) en slechts een enkel huis verder woonde kunstschilder Dumonceau.

De naam Kippens zou verwijzen naar de kapiteinspet die Pieter altijd op had en Kippens zou daarbij een verbastering zijn van captain...

En waarvan leefden die mensen dan ?

De zussen van mijn vader (mijn tantes) waren allemaal getrouwd met mannen die werkzaam waren in de bouw en zij woonden in de onmiddellijk omgeving in het binnenland (Dudzele, Lissewege, Oostkerke en Ramskapelle).

Mijn vader, een zachtaardig man en harde werker, ging dus ook werken als bouwvakker en specialiseerde zich als stukadoor (plakker) en vloerder. Maar zoals het in die tijd gebruikelijk was had hij een ruime vakkennis en was hij allround zoals dat nu heet. Hij heeft dus meegewerkt aan menig prachtig woonhuis of chique villa in de streek.

Het was ook een harde werker want vergeet niet dat men in die tijd geen auto had om naar het werk te rijden... alles met de fiets. En aangezien ze in de wijde omgeving werkten was het niet abnormaal dat hij dagelijks heen en weer naar bijvoorbeeld Oostkerke moest met de fiets om te gaan werken. Vaak door weer en wind. In de winter werd er dan bruin papier onder de jas gestoken als bescherming.

Na zijn erk ging vader ook nog vis lossen in Zeebrugge en samen met de schoonbroers gingen ze vaak op pad om wrakhout binnen te halen. Soms eisten de kaviaks het hout op maar ze lieten zich niet doen !

En in zijn vrije tijd was vader duivenmelker en nam zeer gepassioneerd deel aan de wedstrijden. Maar is was ook wielierliehebber en supporter van Rik Van Steenberghe, Gimondi, Anquetil, Fausto Coppi, Rik Van Looy en tenslotte ook Eddy Merckx.

En werd er in het huis van de vroedvrouw een gezin gesticht ?

Trouwfoto vader en moeder

Ons gezin telde zes kinderen:

- Omer
- Henriette
- Rose-Marie
- Marie-Louise
- Annie terug in Heist na dertig jaar Wallonië ('t zijn goede geesten die terugkeren !)
- Arthur (vergaan in zee)

Het gezin Teetaert in 1955

En van waar de drang om boeken te schrijven ?

Mijn grootvader was een geboren verteller en als kind nam ik al die verhalen in mij op. Ook nonkel Louis had de gave om ons te boeien met zijn vertellingen. Werkelijkheid en fantasie doorweefden elkaar en alles werd opgeslagen op mijn harde schijf...

Met ouder worden dacht ik vaak aan vroeger en dit zeker tijdens de periode toen ik in Wallonië woonachtig was.

Is het heimwee of nostalgie, ik weet het niet... Maar ik miste toch zo het licht van de kust, de mentaliteit van de kustbewoners die zo verschillend is van die in het franstalig landsgedeelte. Kortom de mensen waarmee ik opgegroeid was en waarmee ik samen ook een stukje Heistse geschiedenis had gemaakt.

En vaak hoorde ik dan vertellen over wat er niet meer was... mensen en huizen verdwijnen en worden vervangen...

Mijn grote motivatie om te schrijven was dan ook om vast te leggen wat er wel nog is met als basis mijn liefde voor het verleden, de geschiedenis.

(nota van de redactie: dit is feilloos de verwoording van de doelstelling van Heyst Leeft namelijk het bewaren van het Heistse volkseigen)

Jouw tweede boek: Heist zoals het was...

Ja, na zeven jaar is het zover... mijn tweede boek is er: Heist zoals het was.

In dit boek ga ik dieper in op het leven langs de kust in het algemeen en bij ons in Heist in het bijzonder. De lezer ondergaat de ontwikkeling van het toerisme, de zomerverhuring, het huishouden dat totaal aan het veranderen is...

Mijn eigen kinderjaren, mijn speeltijd en mijn schooltijd met een knipoog naar de verhalen van mijn grootvader en mijn nonkel.

Bijzonder is wel de hele reeks (175) unieke foto's met veel bekende en minder gekende figuren uit Heist en natuurlijk ook de bijdrage over kunstschilder Leopold Dumonceau die niet ver van ons woonde in het mysterieuze huis dat wij het spookhuis noemden.

Het boek dat 160 bladzijden telt is nog steeds te koop bij de auteur Annie Teetaert, Pannenstraat 60 te Heist-aan-zee voor €30. Eveneens verkrijgbaar in het museum Sincfala, Pannenstraat 140 te Heist-aan-zee.

Alvast zeer warm aanbevolen !!!

André Desmidt